

Det 9de Spørgsmaal lød: Hvad synes dine Forældre om Skolen? — Hertil svarer man i Almindelighed: Godt. De unge er ikke meget interesserede i, at man drager Forældrene med ind i det mere end højst nødvendigt (hvilket jo i øvrigt hænger godt sammen med, at Forældrene, efter mange samstemmende Erfaringer fra Børneværnsmyndigheder og Skolefolk, ikke har den Indflydelse over for de unge, som det var ønskeligt).

Men man har ud fra de Oplysninger, der gives i nogle af Besvarelserne, et stærkt Indtryk af, at Forældrene har megen Interesse i det Arbejde, der er taget op (hvilket i øvrigt er blevet bestyrket gennem de Samtaler, man fra Skolens Side har haft med dem).

En Faders Mening er udtrykt i følgende Vending: „Det skulde være begyndt for længe siden.“

En Dreng skriver: „En Dag, da jeg stod og vaskede mig, sagde min Mor — det er godt, min Søn, man kan ikke lære for meget.“

Spørgsmaal Nr. 10 hed: Hvad siger dine Kammerater, som ikke selv faar nogen Skolegang, om Skolen? — Her er det interessant at se, at de allerfleste har meget ubehagelige Erindringer om Kammeraternes Syn paa, hvad de har paabegyndt.

I Gengivelserne af dette findes Vendinger som: „Pjat“ — „Tidsspilde“ — „Det er noget Skidt“ — „At du gider“ — „De betakker sig og mener, jeg er smaa-tosset“ — „Det er det dummeste, du har gjort, saa kan du ikke komme i Biografen“ o. s. v., men det bliver alt sammen fortalt med en vis hemmelig Stolthed over egen Dyd og Fornuft, f. Eks. forekommer følgende Tilføjelser: „Det er kun de dummeste, der siger saadan.“ „De er ikke klogere.“

Et Spørgsmaal om, hvorvidt Eleverne kunde tænke sig Hjemmearbejde, vækker ikke Begejstring: „Bliver Hjemmearbejde tvunget, vækker det Mishag i Længden.“ „Nej, jeg har andre Interesser i min Fritid.“ „Nej, det skulde heller ikke være nødvendigt.“ o. s. v.

Endelig skulde Eleverne til sidst sige, hvad de mente om Skolen i Almindelighed. Svarene var ogsaa her meget oplysende.

Som Generalnævner for Svarene kan anføres følgende, der foruden det egoistiske Moment — Ønsket om, at Skolen maa give Rettigheder — ogsaa rummer Forstaaelse af det sociale Motiv for Skolen: „Jeg synes, det er en udmærket Idé med denne Skole. Nu haaber jeg, vi faar Brug for, hvad vi har lært, saa vi ikke bare har gaaet paa Skolen for at holde os væk fra Gaderne om Aftenen. Saa haaber jeg, vi har Chancer for at beholde vores Arbejde, naar vi virkelig har haft Interesse for Skolen, og jeg synes, at en ung Mand, som har gaaet paa Skolen for Ungarbejdere, burde have lige saa store Chancer paa Arbejdspladsen som en Lærling.“

K. Afsluttende Bemærkninger.

Det siger sig selv, at der under Arbejdet med denne nye Skoleform trænger sig en Række Problemer paa, hvis rette Løsning ikke findes straks. Skolen for Ungarbejdere befinder sig stadig paa Forsøgets Stade, men det tør vel siges, at de Erfaringer, der er gjort, kan tjene som Grundlag for et fremtidigt Arbejde.

Vigtigt er det, at den kommende Lov giver saa gode økonomiske Vilkaar for Arbejdet som muligt, endvidere at Lærerkrafterne bliver de rigtige, der forbinder naturlig Myndighed med Evnen til at forstaa de unges Situation, og at Skolen snarest finder sig en god Plads i det offentlige Omdømme.

Ud fra denne Betragtning fandt man, at Skoleafslutningen skulde foregaa under højtidelige Former. Dette skete den 7. April. Indbudt var de unge med Forældre og Arbejdsgivere, desuden Byraadet, Skolekommissionen, Forældreraadene, Lærerraadenes Formænd, Overlærerne, Byens Embedsmænd m. fl. — I alt var ca. 600 Mennesker til Stede. Undervisningsministeren talte, og Konsul Haustrup uddelte Afgangsbeviser og Flidspræmier til de unge.

De unge maa se en øget Chance i at søge Skolen. Man kan ikke forvente, at de er i Besiddelse af saa stor Modenhed, at de for deres egen personlige Udvik-